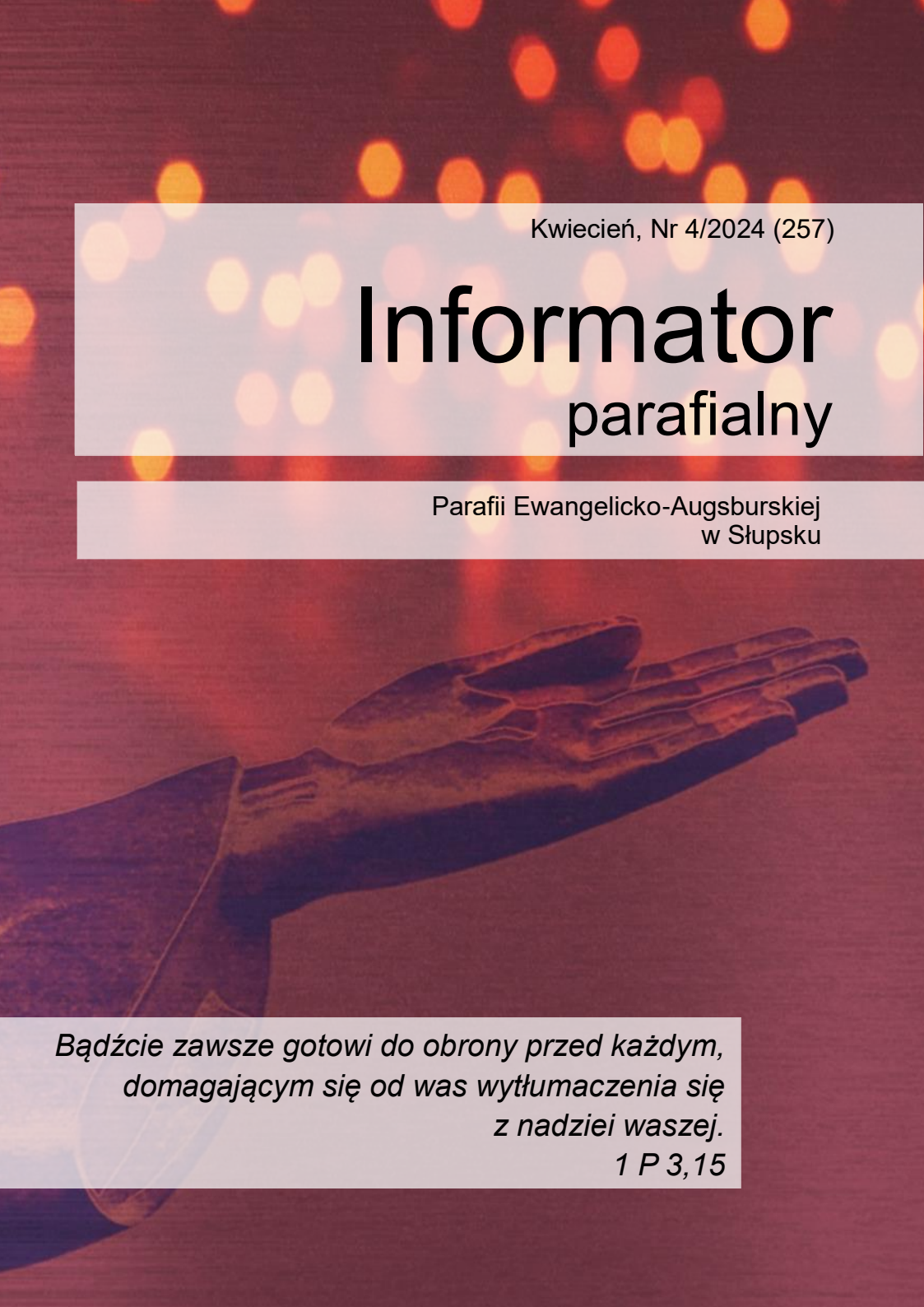

Kwiecień, Nr 4/2024 (257)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

*Bądźcie zawsze gotowi do obrony przed każdym,
domagającym się od was wytłumaczenia się
z nadziei waszej.*

1 P 3,15

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

Bądźcie zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej.

1 P 3,15

Drodzy w Chrystusie!

Rok 2024 został w naszym Kościele ogłoszony rokiem nadziei. W różnych miejscach, na spotkaniach kościelnych gremiów, czy spotkaniach parafialnych porusza się tematykę związaną z nadzieją. W wielu rzeczach w naszym życiu pokładamy nadzieję. Każdy zapewne wymieniłby przynajmniej kilka z takich rzeczy. Słowa apostoła Piotra zawarte w haśle kwietnia wzywają nas do gotowości wytłumaczenia się z naszej nadziei. Z czego zatem mamy się tłumaczyć? Co jest nadzieją chrześcijanina? Co jest moją nadzieją?

Wielu zapewne powie, że ma nadzieję na pokój, bo rozlewająca się fala nienawiści pomiędzy ludźmi a także zazdrość wywołują konflikty, a te eskalują i doprowadzają do wojen. Mamy nadzieję na zdrowie, szczególnie wtedy, gdy je tracimy, lub traci je ktoś z naszych bliskich. Czasami ma-

ks. Wojciech Froehlich
proboszcz

my nadzieję na jakieś zmiany, które nie zawsze od nas zależą. Mamy nadzieję, że nasze dzieci wychowamy na dobrych ludzi i że będą w życiu szczęśliwe. Tak moglibyśmy wylizywać, ale czy w chrześcijańskiej nadziei chodzi tylko o to?

Chrześcijańska nadzieja urzeczywistnia się w Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Tą nadzieją żyjemy, w tej nadziei umieramy, bo jeśli Chrystus zmartwychwstał, to i my zmartwychwstanimy. Ta nadzieja pozwala nam przyjmować wszystko, co jest udziałem naszego życia, tak jak Chrystus, kierowany miłością do nas, przyjął na siebie nasz grzech i dał nam nadzieję na życie w wieczności. Ufając Chrystusowi składamy świadectwo naszej nadziei przed całym światem.

Z modlitwą
Wasz Duszpasterz

Wielkanoc

Ks. Andrzej Wójcik

Proboszcz PEA Gliwice

„Anna zaś tak się modliła: Raduje się moje serce w Panu, moja moc dzięki Panu wzrasta. Szeroko są otwarte me usta przeciw moim wrogom, raduję się bowiem z Twojego wybawienia. Nikt nie jest tak święty jak Pan, gdyż nie ma nikogo poza Tobą i nie ma takiej skały jak nasz Bóg. Przestańcie mnożyć słowa wyniosłe. Niech nie wychodzi z waszych ust wyniosła mowa, gdyż Pan jest Bogiem wszechwiedzącym, i to On waży uczynki. Łuki mocarzy się łamią, a słabi przepasują się mocą. Syci za chleb się wynajmują, a głodni odpoczywają. Niepłodna rodzi siedmioro, a wielodzietna staje się bezpłodna. Pan uśmierca i ożywia, sprowadza do Szeolu i wyprowadza. Pan czyni biednym i bogatym, poniża i wywyższa. Biednego dźwiga z prochu, z gnoju podno-

si ubogiego, by go posadzić wśród dostojników. I da im w dziedzictwo tron chwały. Do Pana bowiem należą filary ziemi, On na nich świat osadził.

1Sm 2,1-8

Siostry i Bracia w Panu Jezusie Chrystusie!

Powyższy fragment Słowa Bożego - modlitwa Anny – jest wyrazem wdzięczności matki za urodzenie syna. Radość i wdzięczność tej kobiety została jednak okupiona wcześniej ogromnym dramatem, bo żyła w czasach, gdzie bezpłodność, z którą się zmagала, była powodem wielu poniżeń, upokorzeń i psychicznego bólu. Do tego

była jedną z dwóch żon Elkany, (na szczęście bardzo kochaną przez swojego męża), który nie tylko darzył ją ogromnym uczuciem, składał podwójne ofiary w jej intencji, ale był też w stanie wypowiedzieć w jej stronę słowa: *„Anno dlaczego płaczesz? Czemu nie jesz? Dlaczego boleje twoje serce? Czy nie jestem ważniejszy dla ciebie niż dziesięciu synów? 1 Sm 1,8.*

Możemy ocenić te słowa jakkolwiek, jednak znając kontekst sytuacji, szorstkość systemu patriarchalnego tych czasów, przypuszczalnie nie wynikały z tytułu lekceważenia tematu przez męża, lecz z troski, podszytej bezsilnością.

Anna była wyczerpana tą sytuacją. Jej macierzyński instynkt był tak silny, że była w stanie zrobić wszystko, by wreszcie stać się matką. Po spotkaniu z prorokiem Helim, który na początku rozmowy

oskarżył ją, widząc jak się zachowuje, niesłusznie o pijaństwo, podjęła ślub, zobowiązanie – jeśli Bóg da jej syna, jeśli stanie się matką, to odda go na służbę Bogu. Wiemy, że dzięki Bożemu błogosławieństwu później urodzi się upragniony chłopiec, który został nazwany Samuel i służył w świątyni w Szilo.

Modlitwa Anny jest zatem hołdem wdzięczności Bogu, za wysłuchanie jej błagania, za to, że kiedy „wylała przed nim swoją duszę”

On jej błogosławił, On odmienił jej los.

Dzisiaj możemy sobie zadać pytanie: Dlaczego taki tekst biblijny, wyznaczony jest na Wielkanoc, jako tekst kazal-

ny? Odpowiedź jest prosta – Wielkanoc, to szczególny czas uświadamiania sobie tego, że Bóg może wszystko, że Bóg działa niestandardowo, że jest poza naszymi wyobrażeniami i schematami rozwiązań danego problemu. Boża logika ciągle zaskakuje, stale za-

dziwia. I tak, jak mimo wszystko, zadziwiające i zaskakujące było wygranie z bezpłodnością Anny, tak samo zaskoczone były kobiety, które w Wielkanoc stanęły nad pustym grobem Jezusa. Zmartwychwstanie Jezusa jest dzisiaj, nawet dla wierzących chrześcijan, wyzwaniem wiary. Samego aktu zmartwychwstania nikt przecież nie widział. Czy jednak można by-

kazał się po swoim zmartwychwstaniu swoim uczniom, dlatego pozwolił Tomaszowi włożyć palce w swoje rany, dlatego ukazał się Marii Magdalenie, dlatego w charakterystyczny sposób łamał chleb podczas śniadania z uczniami, dlatego pytał Piotra, czy go kocha...

To niesamowite, ewangeliczne świadectwa!

Dzisiaj każdy z nas, ma wybór, decyduje o tym - czy, jak Anna, zaśpiewa Bogu pochwalny hymn, zauważy cud, czy raczej pozostanie ze wzrokiem wbitym w ciemności pustego grobu... Zmartwychwstanie, Wielkanoc, to nadzieja, którą otrzymujemy w Zmartwychwstałym... A co do tego, że bardzo, każdy z nas, tej nadziei i Chrystusa dzisiaj potrzebuje, nie ma najmniejszej wątpliwości! Głosmy tę prawdę z oddaniem!

łoby wtedy mówić o wierze? Czy krzyż, krew, zasunięty głaz grobu Jezusa, nie zakończyłyby chrześcijańskiej ery? Po ludzku - tak, bo przecież fakty, bo przecież argumenty, bo przecież ze śmiercią się nie dyskutuje... Dlatego Jezus po-

„...Raduje się moje serce w Panu...! „...Pan uśmierca, ale i ożywia...!”

Błogosławionych Święt!
Alleluja!

Chen Wangyang Natalia Markina Michał Lasoń Hu Xuzhi Liu Qianwen

OGÓLNOPOLSKIE TOURNÉE MUSICA SACRA

ORGANY - Walentyna Chondoka, Tomasz Karwowski

SŁUPSK

KOŚCIÓŁ ŚWIĘTEGO KRZYŻA, UL. SŁOWACKIEGO 40

26.04 / 17:30

GŁÓWCZYCE

KOŚCIÓŁ PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA, UL. KOŚCIUSZKI 9

27.04 / 16:00

WARSZAWA

KOŚCIÓŁ SIÓSTR WIZYTEK, UL. KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 34

18.05 / 18:00

POZNAŃ

KOŚCIÓŁ PW. NAWIEDZENIA NMP, OS. BOHATERÓW II WOJNY ŚW. 88

19.05 / 17:15

GDĄSK

KOŚCIÓŁ ŚW. JÓZEFA, UL. ELŻBIETAŃSKA 9/10

15.06 / 19:15

SOPOT

KOŚCIÓŁ ŚW. BERNARDA Z CLAIRVAUX, UL. ABRAHAMA 41/43

16.06 / 19:15

WYDARZENIE ODBYWA SIĘ POD HONOROWYM PATRONATEM:

Prezydentki Miasta Słupsk Krystyny Danileckiej-Wojewódzkiej

PATRONAT MEDIALNY

www.gdansk.pl

PATRONAT

EWANGELICKIE POMORZE MIEJSCA I LUDZIE

Słupsk i Pomorze Środkowe, to obszar, którego mieszkańcy są przywiązani do przestrzegania prawd biblijnych, ale i otwarci na nowinki religijne. Początki Reformacji na terenie miasta datuje się na 1517 r., kiedy to doszło do poważnego sporu z miejscowym duchowieństwem w sprawach podatkowych. Szerzenie podglądów Lutra zaowocowało przyjęciem luteranizmu przez słupszczyzan w 1525 r.

Po oficjalnym wprowadzeniu Reformacji Słupsk stał się miejscem pierwszej wizytacji kościelnej kierowanej przez J. Bugenhagena. Tutaj też siedzibę miała jedna z trzech superintendentur generalnych Pomorza.

Wiek XVIII obrodził aktywnością pietystów, którzy stworzyli jeden z najaktywniejszych na Pomorzu ośrodków tego ruchu. Istotną rolę w ruchu pietystycznym odgrywali duszpasterze z powiatu słupskiego. Jeden z nich P. Schimansky był herrnhutystą.

W XIX w. przychylność mieszkańców wobec nowinek religijnych oraz silne przywiązanie do prawd biblijnych, pozwoliły na działalność na tym terenie postaci znaczących w dziewiętnastowiecznym przebudzeniu religijnym, takich jak filozof F. Schleiermacher, czy kompozytor G. Knak.

W latach trzydziestych i czterdziestych XX w. na terenie Pomorza Środkowego w Kościele ewangelickim ścierały się wpływy faszystów i ich przeciwników. W opozycji wobec biskupów K. Thoma i L. Müllera działało wielu członków Kościoła Wyznającego, w tym m.in. D. Bonhoeffer.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy miejsca i osoby ważne dla dziejów pomorskiego ewangelicyzmu.

DAMNO

Zarys dziejów miejscowości

Miejscowość Damno (niem. Dammen) po raz pierwszy została wzmiankowana w kronikach z 1325 r. W 1419 roku należała do Zakonu Krzyżackiego. W 1696 r. z rąk Gerda von Below przeszła we władanie rodu von Lettow. Wieś składała się z dwóch części, zwanych „Wendisch Dämmen” oraz „Gross Dämmen”. W tej drugiej części mieszkali Niemiec- cy koloniści, zaś pierwsza była zamieszka- na przez Słowian.

W 1784 r. we wsi znajdował się folwark, kuźnia oraz młyn wodny na rzece Łupawie. Wioska liczyła 29 domów. W 1800 roku wieś należała do rodziny von Mitzlaff. W pożarze, który wybuchł 14 VIII 1842 r., spło- nęły kroniki wsi i inne stare doku- menty.

W 1838 roku wieś nabyła rodzina Arnold. Księgi adresowe wymieniają kilku ostatnich właścicieli majątku: por. Fritze (1893-1924), A. von Livonius (1924-28) i dr E. von Livonius (1928-45). Szkoła pojawia się w ar- chiwaliach po raz pierwszy w roku

1708. Nową szkołę zbudowano w Damnie w 1922 r.

Kościół w Damnie

O istnieniu kościoła w Damnie wspomina dokument z 1590 r. Ze zbiorów przedwojennego muzeum w Słupsku zachowało się zdjęcie obrazu przedstawiającego poprzedni kościół. Była to budowla murowana bez wy- rażnych cech stylowych z masywną wieżą o 4-spadowym dachu i kwadra-

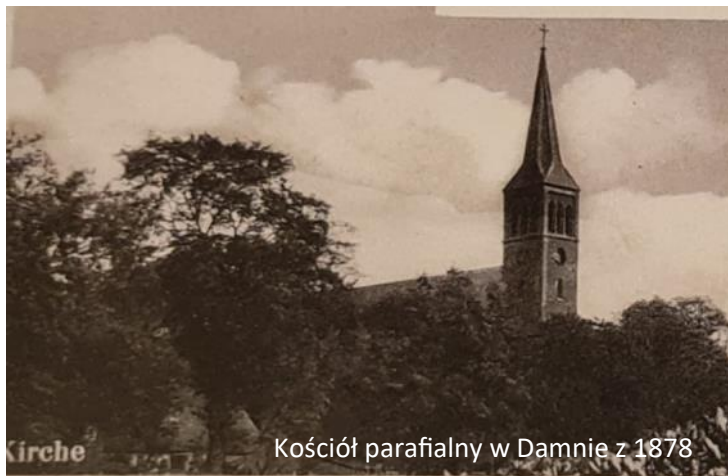
XVI-wieczny kościół w Damnie

ową sygnaturką. Do południowej nawy, przy wieży przylegała szachul- cowa kruchta boczna z wejściem do nawy i na emporę.

Obecny kościół ewangelicy zbudowali w 1878 roku z czerwonej cegły wątkiem krzyżkowym. Dach o kształcie dwuspadowym pokryty jest blachą ocynkową (pierwotnie ka-

miennym łupkiem), wieżę kościoła przykryto miedzianą blachą ułożoną w łuskę. Kościół postawiono na planie wydłużonego prostokąta z wąższym zamkniętym trójbocznie prezb-

1705 r. Potem zniknęła aż do 1999 r., gdy w trakcie porządkowania nakłnięto się na schowek w stropie nad zakrystią. Wydobyto z niego sporych rozmiarów bogato dekorowaną tablicę miedzianą.

Kościół parafialny w Damnie z 1878

Najprawdopodobniej luteranie ukryli ją z obawy przed zniszczeniem jako śladu ewangelickiej przeszłości na Pomorzu.

Unikalne dzieło nie ma charakteru epitafium pośmiertnego. Jest to tablica pamiątkowa małżonków Ewalda

terium, do którego przylega zakrystia. Jest to budynek jednonawowy z emporą od strony zachodniej. Z dawnego wyposażenia kościoła zachowały się m.in.: ołtarz ufundowany w 1708 r. przez Veronikę Marię von Below i jej drugiego męża Piotra Fryderyka von Zitzewitz oraz boczne ołtarze, ambona, rzeźba ap. Piotra i ap. Pawła, prospekt organowy, empora organowa, obraz Zmartwychwstanie Chrystusa i witraże w oknach zachodnich: jeden z herbami von Kleist i von Ahlebeck; drugi von Boehne i von Zitzewitz z 1936 r. (przedstawiający małżonków von Kleist i von Ahlebeck); trzeci z tondem - pelikan karmiący młode.

W kościele do 1950 r. eksponowana była „Tablica Puttkamerów” z

von Puttkamera i Weroniki Marii z rodu von Below. Pośrodku niej znaj-

Odnowiona Tablica Puttkamerów

dują się herby rodowe Puttkamerów i Belowów oraz kartusz z cytatem z Biblii. Na małych tarczach upamiętniono ich potomstwo, z lewej strony umieszczono imiona 4 synów, z prawej 5 córek. Tablica, odświeżona przez konserwatorów, wisi na ścianie nawy z prawej strony, tuż przed prezbiterium.

Po wojnie głównym dysponentem kościoła zostali katolicy, którzy poświęcili świątynię 15 IX 1945 r. Parafię rzymskokatolicką erygowano 28 VIII 1973 r. Jednak aż do poł. lat sześćdziesiątych XX w. kościół był współużytkowany przez miejscowych ewangelików, którzy m.in. ponosili koszty remontowe obiektu.

Kościół w Damnie (XXI wiek)

Kaplica w Damnicy

Damnica (niem. Hebrondamnitz) to wieś gminna, wzmiankowana w dokumentach w 1407 r. Majątek wie-

lokrrotnie zmieniał właścicieli. W 1469 r. książę Eryk przekazał go w ręce rodziny von Stojentin. W latach 1485-1585 właścicielami byli przedstawiciele rodu von Schwave. W XVII w. majątkiem zarządzał Daniel Hebron. W rękach jego rodu Damnica pozostawała do 1717 r., kiedy to została sprzedana gen. Johannowi von Hainsky. Poprzez małżeństwo Henrietty, córki Siegfrieda von Hainsky, dobra damnickie przeszły w ręce von Puttkamerów. W 1835 r. majątek kupił ppłk. Heinrich Karl Philip von Damnitz. Kolejnymi właścicielami Damnicy byli: Richard von Blankensee (1884-1910), Karl von Gamp (1910-24), Klara von Gamp-Massaunen (1924-38). Żoną barona Karla von Gamp była Klara - córka Friedricha Bayera - założyciela koncernu chemicznego produkującego farby, a później aspirynę, weronal i inne leki. Udział w dochodach tego przedsiębiorstwa pozwolił małżeństwu na inwestycje w pałac i jego otoczenie. W latach 20. i 30. XX w. częstym gościem damnickiego pałacu był słynny malarz Max Pechstein. Ostatnimi (1938-45) właścicielami majątku była córka Klary, Ilse z mężem Karlem Armsterem, wybitnym śpiewakiem operowym.

Mieszkańcy Damnicy należeli do parafii w Damnie. Co niedziela wyruszała w kierunku Damna mała procesja. Wspólne chodzenie na nabożeństwa podtrzymywało więzi społeczne. Godzinna, piesza wędrówka do kościoła i z powrotem była okazją, aby porozmawiać o radościach, troskach i

potrzebach. Posiadacze koni, pokonywali drogę jadąc zaprzęgami, po drodze zabierali starszych mieszkańców, którym było trudno pokonać pieszo czterokilometrową odległość.

Kaplica w Damnicy wybudowana została w latach 1906-07 w stylu neo-

Kaplica w Damnicy (1921)

gotyckim. Służyła właścicielom majątku, ich gościom oraz osobom z personelu. Kaplica jest budynkiem nieorientowanym, jednonawowym, składającym się z trzech przęseł i trójbocznego prezbiterium. Nawę wieńczy miedziana wieżyczka. Witrażowe okna mają skromną białą tonację z niebieskimi obrzeżami. Na stallach przy obu ścianach prezbiterium umieszczono herb rodziny von Gamp-Massaunen.

28 VIII 1926 r. uroczyście otwarto stadion i miejsce pamięci poległych w I wojnie światowej. Obiekt składał się

Otwarcie stadionu w Damnicy (1926)

z boiska do piłki nożnej i otaczającej go bieżni o długości 400 m. W 1930 r. wybudowano budynek przebieralni, od 1934 r. zamienionej na schronisko „Kampfbahnheim”. Dla upamiętnienia poległych posadzono 27 dębów, przed każdym umieszczono pamiątkowe tablice o poległym.

Kaplicę damnicką katolicy przejęli i poświęcili 12 listopada 1945 r. jako

Kościół w Damnicy (XXI wiek)

kościół filialny p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej. Jest on filialem parafii w Zagórzycy.

Parafia ewangelicka

Od Reformacji do 1945 roku Damno było siedzibą parafii ewangelickiej, której podporządkowano kaplicę prywatną w Damnicy. Do parafii należeli mieszkańcy następujących miejscowości: Benzin (Bięcino), Bewersdorf (Bobrowniki), Damerkow (Dąbrówka), Dresow (Drzeżewo), Grapitz (Grapice), Groß Gluschen (Głuszyno), Hebrondamnitz (Damnica), Labehn (Łebień), Liepen (Lipno), Lojew (Łojewo) - oprócz podległej osady Gesorke (1938-45 Kleinwasser, pol. Jeziorka), Schwetzkow (Święcichowo), Stresow (Strzyżyno), Viatrow (1938-45 Steinfurt, pol. Wiatrowo), Vieschen (Wisznio). W czasie budowy obecnego kościoła patronami parafii byli von Livonius z Damna i von Kleist z Łebienia. Zbór należał do Synodu Słupsk Stare Miasto. Kazania w języku polskim głoszone były w Damnie jeszcze w 1796 r.

W 1924 r. w parafii zarejestrowanych było 4674 ewangelików. W 1925 r. w Damnie mieszkało 5 katolików (1,4%) i czterech Żydów (0,7%). W 1940 r. parafia Dammen skupiała 4900 parafian.

Zbór niepolski

Pierwsza powojenna konfirmacja w Damnie miała miejsce w 1950 r. Uroczystość zorganizował i poprowa-

dził świecki kaznodzieja Friedrich Reinke. Wieść o tym szybko się rozniosła, a w wioskach oddalonych w promieniu 20 km byli niekonfirmowani 18-latkowie. Ponieważ nie można było ich systematycznie nauczać w jednym miejscu, nauki konfirmacyjne prowadziły kobiety w poszczególnych miejscowościach, ale według jednolitego programu. Pomimo, że młodzież była znacznie starsza niż to praktykowano wcześniej i musiała ciężko pracować fizycznie, z zapałem i zainteresowaniem uczestniczyła w lekcjach.

W niedzielę palmową 1951 r. w kościele damneńskim konfirmowanych zostało 120 młodych ludzi ze zborów: Schurow (Skórowo), Stojenthin (Stowieńciono), Zezenow (Cecenowo), Glowitz (Główczyce), Dammen (Damno), Lupow (Łupawa), Dubsow (Dobieszewo), Sageritz (Zagórzycy) i Wendisch-Silkow (Żelkowo). Administratorzy okolicznych folwarków zapewnili powozy konne i traktory z przyczepami na dojazd młodzieży i ich rodzin. Nabożeństwo rozpoczęło się o godz. 11:00 i trwało do 16:00. Większość uczestników przystąpiła do Wieczery Pańskiej.

W 1954 r. ewangelicki zbór niemiecki w Damnie skupiał 1600 wiernych i współużytkował swój dotychczasowy kościół z parafią rzymskokatolicką. W kolejnym 1955 r. liczba zborowników wynosiła 1590 i w dalszym ciągu nabożeństwa odprawiano w tym samym kościele. Ze sprawozdań z lat 1957 i 1960 wynika, że wówczas zbór dysponował w dal-

szym ciągu kościołem w Damnie, współużytkowanym z katolikami. Statystyka kościelna na dzień 31 XII 1957 r. wykazywała na terenie powiatu słupskiego osiem zborów niepolskich z 1923 członkami. Najliczniejszym z nich był zbor w Damnie z 550 wiernymi.

Od 1950 r. zalegalizowano działalność zborów niepolskich w ramach Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Wszyscy wierni, którzy pracowali zawodowo zaczęli opłacać składkę kościelną w kwocie 1,00 zł miesięcznie. Pomimo, że świeccy kaznodzieje pracowali wolontariacko, to nie brakowało wydatków, takich jak koszty transportu lektora, utrzymania osób starszych i chorych, czy udział w kosztach napraw współużytkowanego z katolikami kościoła oraz niewielka składka na rzecz Konsystorza KEA w Warszawie. Od 1950 r. wybierano trzysobową radę zborową, która miała reprezentować interesy kongregacji i zarządzać wydatkami. Na czele rady stał lektor, wspierali go skarbnik i sekretarz.

W okresie pomiędzy 1957 a 1960 rokiem zaprzestali działalności dotychczasowi miejscowi kaznodzieje ewangeliccy: F. Reinke i Georg Wandtke. Ich miejsce zajął ordynowany duchowny luterkański dojeżdżający ze Słupska. W 1963 r. w zborze wykazywano już tylko 20 parafian, a w wykazie zborów niepolskich z 1967 r. nie ma już placówki w Damnie. Obecnie ewangelicy z gminy Damnica są

objęci opieką duszpasterską przez PEA Słupsk.

Duchowni ewangeliccy

Proboszczami parafii Dammen byli kolejno: ks. Michael Zelack (1612-?; ord. 1563 Kołobrzeg), ks. Michael Bizichius (1636-?), ks. Johann Bunkius (1660-89, *1637 Łeba - † 1695 Gdańsk, 1689-95 proboszcz parafii św. Anny w Gdańsku), ks. Michael Birr (1689-?, *1660 Damno), ks. Immanuel Grünenberg (1725-50, 14 VI 1722 - 1725 proboszcz w Skórowie), ks. Michael Benjamin Rahtz (1751 - 9 V 1796, *1718 - † 9 V 1796, uczeń Gimnazjum w Gdańsku, studia teologiczne w Królewcu i w Halle, ord. 26 VI 1844 w Szczecinie), ks. Georg Bogislaw Gottel (30 IV 1797 - 21 V 1817, *1749 - † 21 V 1817, uczeń szkoły w Słupsku i Kolegium Fridericianum w Królewcu, 1769 - 21 X 1772 studia uniwersyteckie w Królewcu, ord. 22 VI 1777), ks. Joachim Christoph Schumann (19 VIII 1818 - 8 IV 1850, *1783 - † 8 IV 1850), ks. Karl Friedrich Jonathan Horn (7 III 1851 - 7 II 1892, *14 XI 1814 - † 7 II 1892, absolwent Gimnazjum w Koszalinie, studia teologiczne w Berlinie, ord. 19 II 1843, 21 X 1842 - 6 III 1851 proboszcz w Rowach), ks. Wilhelm Max Carol Hildebrant (1 IV 1893 - 8 X 1904, *2 VI 1861 Wirth - † 8 X 1904, absolwent Gimnazjum w Gdańsku, studia teologiczne w Halle i Greifswaldzie, ord. 8 XIII 1889 w Waldow), ks. Wilhelm Karl Richard Schultz (1 VI 1905 - 1915, 28 XI 1869

Neu Brücken / Nowe Brynki, absolwent Gimnazjum w Szczecinie, studia teologiczne w Halle, Erlangen i Greifswaldzie, ord. 9 II 1902 w Martentin / Mierzęcinie, k. Wolina, 1 V 1902 – 31 V 1905 kaznodzieja pomocniczy w Szczecinie Gradow), ks. Martin Richter (1 XI 1915 – 1928, *18 I 1885, 1 IV – 31 VIII 1908 pracownik pomocniczy w Kościele Dziękczynienia w Berlinie, 1 X 1909 – 1 I 1910 kaznodzieja pomocniczy w Friedrichsdorf, k. Neustadt Dosse, 25 XI 1910 – 31 II 1911 kaznodzieja pomocniczy w Velten, k. Spandau, 1 IV 1911 – 31 X 1915 proboszcz Reckenthin w Brandenburgii, ord. 18 XII 1910), ks. Magnus Erdmann (1928-1945, *26 X 1889 Kolberg / Kołobrzeg, ord. 28 XII 1919 na wikariusza prowincjalnego z przydziałem do pracy w Konsystorzu w Szczecinie i w parafii Labehn, k. Penkun, 16 II 1921 – 1928 proboszcz parafii Zinzelitz / Dziecielec, pow. łęborski, obecnie wejherowski). Od 1 IV 1943 r. powołanego do wojska proboszcza damneńskiego zastępowała i wspierała ks. Annemarie Winter (biogram – IP nr 10/2023) z parafii Zagórzycy.

Po II wojnie światowej ks. M. Erdmann został deportowany, a jego obowiązki przejęli lektorzy. Świeckimi kaznodziejami ewangelickimi w Damnie byli:

Fryderyk / Frydrich / Friedrich Reinke - * 27 VI 1893 Wiszno, syn Augustyna, wy-

kształcenie - 8 klas, stolarz, żonaty, po 1945 r. mieszkał w Bobrownikach, gdzie pracował jako cieśla. Zalegalizowaną działalność duszpasterską prowadził w latach 1950-57 w Damnie i Janowicach, pow. łęborski;

Jerzy / Georg) Wandtke / Wandke - *2 VI 1901 Bobrowniki, syn Karola i Adoliny, wykształcenie średnie, rolnik, żonaty, po 1945 r. mieszkał kolejno w Damnie, Skórowie i w Bobrownikach, gdzie pracował jako robotnik rolny. Usankcjonowanym lektorem był w latach 1953-58 w zborach Damno i Skórowo.

Cmentarze w Damnicy i Damnie

W Damnicy założono dwa cmentarze, w tym parafialny, który jest użytkowany jako cmentarz komunalny. Różnić można na nim dwa układy przestrzenne: dziewiętnasto- i dwudziestowieczny oraz na każdym z nich liczne pomniki nagrobne. Zachowały się stare krzyże żeliwne. Z uwagi na swoje walory i dobry stan zacho-

Pomnik „Upokorzonego”
na cmentarzu w Damnicy (1935)

wania krzyży i pomników cmentarz ten zasługuje na szczególną ochronę.

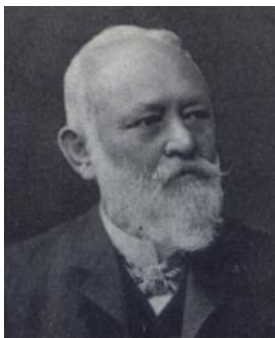
Niedaleko starego młyna, znajduje się leśny cmentarz rodowy właścicieli majątku. Stojąca niegdyś na nim rzeźba autorstwa Fritza Klimacha z Berlina, przedstawiająca przyklękającego mężczyznę została przeniesiona do Słupska, poddana konserwacji i ulokowana na Skwerze Pierwszych Słupszczan. Cmentarz jest zaniedbany, widoczne są fragmenty kamiennych i ceglanych elementów; najlepiej zachowanym elementem są ceglane słupy bramy wejścia głównego. W Damnie funkcjonowały dwa cmentarze, jeden jako przykościelny, gdzie na wzgórzu w centrum miejscowości stał już w XV wieku kościół. Drugi, funkcjonujący jako parafialny, datowany na 2 poł. XIX w. i powiększony po 1945 r. zajmuje znaczny obszar zlokalizowany na północ od Damna. Był on wyznaczony stałym ogrodzeniem. Teren cmentarza parafialnego częściowo zachował swój pierwotny układ i podział na kwatery, współgrają tu dwa elementy: współczesne zagospodarowanie i pierwotny starodrzew. Wzgórze kościelne zajmuje późniejszy, dziewiętnastowieczny kościół, wokół niego teren cmentarza jest wygrodzony kamiennym murem.

Karl Armster (* 4 XII 1883 Krefeld - † 4 VII 1943 Damnica), niemiecki artysta śpiewak operowy (baryton) i aktor, malarz - amator; absolwent konserwatorium w Krefeld; 1906 debiut sceniczny w Teatrze Miejskim

w Essen; występował na scenach operowych w Berlinie (1917-25, 1930-31), Lipsku (1911), Wiedniu (1916), Elberfeld (1911-12) oraz Hamburgu (1912-17); grał w filmach: *Hölle der Jungfrauen* (1919), *The Medium* (1921), *Fasching* (1921), *Jenseits des Stromes* ((1922); od pocz. lat dwudziestych XX w. mąż Ilse zd. von Gamp-Massaunen (* 24 III 1893 Berlin - † 2 V 1975 Bielefeld), dziedziczki majątku w Damnicy; mieli 2 córki: Elisabeth Clarę (* 8 II 1923 - † 26 XI 2011) i Marię Clarę (* 7 III 1925 - † 1985); w Damnicy gościł artystów (Maxa Pechstaina) i przemysłowców (Carla Duisberga).

Carl Friedrich Oskar Gamp-Massaunen (* 24 XI 1846 Massau-

nen / Masuny - † 13 XI 1918 Berlin), niemiecki polityk i właściciel ziemski; syn właściciela majątku w Masunach (Mazury), absolwent gim-

nazjum w Kętrzynie; 1865-68 studia prawnicze na Uniwersytecie Alberta w Królewcu i w Berlinie; 1874-95 urzędnik państwowy różnych szczebli; 1884-1918 poseł do Reichstagu z ramienia Partii Rzeszy i Partii Wolnych Demokratów; 1907 tytuł barona; należał do najbogatszych ludzi w Niemczech; od 1892 właściciel m.in. pałacu i majątku w Damnicy; żona Clara Rumpf zd. Bayer (ślub 1 IX 1890), córka założyciela koncernu farmaceutycznego; mieli dwie córki i syna; pochowany w Damnicy.

Daniel von Hebron / Hepburn

(* 15 X 1584 Stargard - † 8 VII 1628 Stargard), wojskowy polski i cesarsko-niemiecki, posiadacz ziemski; syn Alexandra von Hepburn, szkockiego kupca, uciekiniera z powodu prześladowań religijnych po upadku Marii Stuart; służba wojskowa, kolejno w armii szwedzkiej, podpułkownik w polskiej, od 1625 pułkownik w cesarskiej generała A. von Wallensteina; 1603 lub 1617 nabył majątek ziemski Damnica; żona (ślub 1622) Erdmuthe zd. von Gottberg (* ok. 1600 - † ok. 1650) była córką Petera, oficera i dyplomaty szwedzko-polsko-cesarsko-pomorskiego; mieli 4 dzieci (m.in. Friedricha); w testamencie ustanowił fundację na „zbożne cele” dla mieszkańców Słupska.

Hannes Kirk (* 3 III 1924 Damnica, pow. słupski - † 20 XI 2010 Hannover), niemiecki piłkarz i trener piłkarski; do 1942 piłkarz SV Viktoria

Stolp; 1942-45 służba wojskowa w Luftwaffe; 1945-48 zawodnik SV Hemelingen w Bremie, 1948-52 SV Werder Bremen, 1952-57 Hannoversche Sportverein von 1896 eV; 1952 uczestnik Olimpiady w Helsinkach; 1954 Mistrzostwo Niemiec; od 1957 trener piłkarzy Hannover 96; pracował też jako geodeta w Niemieckich Kolejach Federalnych.

Hubert Reinhold Hermann Schardin (* 17 VI 1902 Płaszewko - † 27 IX 1965 Freiburg), wybitny fizyk, specjalista m.in. od balistyki i fizyki krótkiego czasu; badania naukowe prowadził w Niemczech, Chinach i we Francji; 1902-10 mieszkaniec Płaszewka, od 1910 Damnicy; 1912-22 uczeń Średniej Szkoły Realnej w

Stolp; 1942-45 służba wojskowa w Luftwaffe; 1945-48 zawodnik SV Hemelingen w Bremie, 1948-52 SV Werder Bremen, 1952-57 Hannoversche Sportverein von 1896 eV; 1952 uczestnik Olimpiady w Helsinkach; 1954 Mistrzostwo Niemiec; od 1957 trener piłkarzy Hannover 96; pracował też jako geodeta w Niemieckich Kolejach Federalnych.

Stolp; 1942-45 służba wojskowa w Luftwaffe; 1945-48 zawodnik SV Hemelingen w Bremie, 1948-52 SV Werder Bremen, 1952-57 Hannoversche Sportverein von 1896 eV; 1952 uczestnik Olimpiady w Helsinkach; 1954 Mistrzostwo Niemiec; od 1957 trener piłkarzy Hannover 96; pracował też jako geodeta w Niemieckich Kolejach Federalnych.

Słupsku; 1922-26 studia z fizyki technicznej na Technische Hochschule w Berlinie; 1934 doktorat na temat Metoda strioskopowa Töpler'a; 1935 kierownik Instytutu Fizyki Technicznej i Balistyki Akademii Technicznej Luftwaffe w Berlinie Gatow; 1937 profesor nadzwyczajny, 1942 profesor zwyczajny Politechniki Berlińskiej; uważany za współtwórcę panzerfaustów; od 1968 przyznawany jest medal im. Huberta Schardina.

Rudolf Stricker (* 1 II 1829 Damnica - † 5 X 1890 Berlin), niemiecki reżyser i wydawca, posiadacz ziemski; od 1843 w wojsku pruskim, 1864 udział w wojnie niemiecko-duńskiej jako intendent, za co otrzymał Krzyż Żelazny; 1865 poślubił Clare'ę zd. Effert, córkę wydawcy Augusta (* 1801

- † 1870); 1871 przejął udziały w wydawnictwie Nicolaische Verlagbuchhandlung, 1872 został jedynym właścicielem; wydawnictwo Nicolaische

Verlagsbuchhandlung (R. Stricker) istniało pod tą nazwą do ok. 1922, później jako Nicolaische Verlagsbuchhandlung.

Jan Wild

Jak co roku, w okresie od świąt Zmartwychwstania Pańskiego, do Zesłania Ducha Świętego, w całej Wspólnocie naszego Kościoła przeprowadzana jest zbiórka funduszy na Bratnią Pomoc Gustawa Adolfa. Dzięki

środkom zebranych w tym czasie Bratnia Pomoc udziela wsparcia parafiom w remontach obiektów kultu - kościołów i kaplic oraz domów parafialnych. Bardzo często jest to tylko kropla w morzu finansowych potrzeb, ale jednocześnie świadectwo traktowania Kościoła jako Wspólnoty, tak jak było to w czasach prazboru. Drodzy, ofiary na fundusz BPGA można wpłacać na listę po nabożeństwach lub na konto parafialne z dopiskiem Bratnia Pomoc. W imieniu wszystkich Parafii, które liczą na nasze wsparcie dziękuję!

Zarząd Główny
Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego
ogłosił konkurs fotograficzny:

„Ewangelicyzm w obiektywie”

- Prace można przysyłać w dwóch kategoriach tematycznych: „**Obiekt**” oraz „**Człowiek**”.
- Terminem ostatecznym nadsyłania prac jest **30 kwietnia 2024 r.**

Wydarzenie to ma stać się zarówno wyzwaniem artystycznym, jak również stanowić stymulację do głębszego poznania historii i geografii polskiego ewangelicyzmu oraz jego wkładu w kulturę materialną i duchową Polski.

Dla zwycięzców Konkursu w każdej kategorii przewidziano nagrodę pieniężną w wysokości 500 zł. Ponadto po pięciu najlepszych uczestniczek i uczestników z obu kategorii zostanie zaproszonych na sfinansowane przez organizatorów **warsztaty fotografii komórkowej**, które będą zrealizowane na terenie Łodzi w terminie ustalonym w późniejszym czasie.

Prace konkursowe, a także wszelkie pytania prosimy kierować na adres:

ewangelicyzmwobiektywie@ptew.org.pl.

Serdecznie zapraszamy do zapoznania z zawartymi na tej stronie informacjami oraz do udziału w Konkursie!

TERMIN NADSYŁANIA
ZGŁOSZEŃ
30 KWIETNIA 2024

REGULAMIN
I SZCZEGÓŁY
www.ptew.org.pl

Prośby modlitewne

W Informatorze Parafialnym na stałe zagościła rubryka z propozycjami tematów do modlitwy, które dotyczą życia naszych parafii. To wsparcie, którego potrzebują nie tylko duchowni i rady parafialne, ale cała wspólnota parafii, czyli wszyscy jej członkowie - od najmłodszych do najstarszych.

Prośby i dziękczynienia modlitewne:

- o wiernych i duchownych Kościoła Ewangelickiego w Polsce;
- o rady parafialne, o wszystkich zaangażowanych w różne działania Kościoła i parafii;
- o prześladowanych chrześcijan w różnych krajach świata;
- o powołania do służby w Kościele;
- o chorych, samotnych, opuszczonych i o wszystkich, którzy przeżywają trudne momenty swojego życia;
- o wszystkie prowadzone przez naszą Parafię inicjatywy duszpasterskie i projekty społeczne;
- o naszych seniorów i seniorki;
- o nasze rodziny i bliskich;
- o tegorocznych konfirmantów;
- o pokój na świecie;
- o mądrość dla sprawujących władzę w naszym kraju i w naszych miastach;
- o czystość i uczciwość w zwiastowaniu Ewangelii;
- o poczucie odpowiedzialności za kościoły;
- o zakończenie działań wojennych w Ukrainie;
- o tych, którzy doświadczają przemocy;
- o dzieło Diakonii w Kościele i na świecie;
- o dzieło misji i ewangelizacji oraz o ruch ekumeniczny;
- o poszukujących pracy i borykających się z bezrobociem;
- o tych, którzy walczą z nałogami;

Humor z befką

Zasłyszane na lekcji:

Ksiądz pyta uczennicę ze znajomości historii biblijnej z poprzedniej lekcji:

- Było ich dziesięciu, ale tylko jeden powrócił aby podziękować za uzdrowienie, kogo mam na myśli?
- Dziesięciu karłowatych?...

Mały chłopiec przeglądał starą Biblię rodzinną. Z wielkim przejęciem kartkował kolejne jej strony. Nagle coś wypadło z księgi. Był to stary zasuszony liść wciśnięty między kartki.

- Mamo, spójrz, co znalazłem – zawołał chłopiec.
- Co tam masz, kochanie?
- Hm, myślę, że to bielizna Adama!

Na lekcji religii siostra zapytała dzieci:

- A dlaczego trzeba milczeć w kościele?
- Jedna dziewczynka odpowiedziała:
- Ponieważ niektórzy ludzie śpią.

opracował ks. W. Froehlich

W 2024 roku planowane są następujące audycje w TVP 2:

raz w tygodniu:

wtorek - reportaż z życia Kościołów zrzeszonych w PRE – co drugi luterański

raz w miesiącu

magazyn ekumeniczny – trzeci czwartek miesiąca

reportaż z wybranego Kościoła – drugi czwartek miesiąca

bezpośrednie transmisje nabożeństw luterańskich – Wielki Piątek i Pamiątka Reformacji

Transmisje TVP Kultura godz. 8.00

31.marca - Wielkopiątkowe nabożeństwo luterańskie w Świdnicy [powtórka z TVP 2]

28 kwietnia – nabożeństwo luterańskie w Lesznie

12 maja – nabożeństwo luterańskie w Markłowicach

26 maja – nabożeństwo luterańskie w Jeleniej Górze

O tym, co za nami

Zgromadzenie Parafialne

Zgodnie z przepisami prawa kościelnego na początku roku (18.02) odbyło się Zgromadzenie Parafialne, które przyjęło sprawozdanie finansowe parafii za rok 2023 i udzieliło absolutorium Radzie Parafialnej oraz przyjęło preliminarz budżetowy na rok 2024. W Zgromadzeniu wzięła udział 1/4 uprawnionych do głosowania.

Sprzątanie SCDiD

24 lutego kilkunastoosobowa grupa parafian zebrała się w Centrum Diakonii i Dialogu aby zakasawszy ręka- wy zabrać się do gruntownego porządkowania naszego Centrum. Niestety ze względu na deszczową pogodę mycie okien trzeba było odłożyć na bardziej sprzyjający ku temu czas. Wszystkim zaangażowanym dziękujemy!

Sola Scriptura - finał

9 marca w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie odbył się finał Ogólnopolskiego Konkursu Biblijnego Sola Scriptura 2023/2024. W tej edycji uczestnicy mierzyli się z treścią Ewangelii Mateusza. W ostatnim etapie konkursu udział wzięło 130 uczestników z całej Polski (27 w Warszawie i 103 w Bielsku Białej) w tym dwóch uczniów ze Słupska

- Sebastian Szubert i Jonatan Froehlich. Finałiści udali się do Warszawy z rodzicami 8 marca. Wieczorem zwiedzili wirtualną wystawę pt.

Kaplica Sykstyńska - Dziedzictwo, na której dowiedzieli się o historii tego wyjątkowego dzieła Michała Anioła i mogli przyjrzeć się z bliska detalom XV wiecznych fresków. W sobotę o 11.00 odbył się finał, po którym zwie-

dzili muzeum Marii Skłodowskiej-Curie, polskiej noblistki i patronki Niepublicznej Szkoły Podstawowej w Słupsku, której obaj nasi finaliści są

Wyniki finału Ogólnopolskiego Konkursu Biblijnego „Sola Scriptura” 2023/2024

grupa I – szkoła podstawowa, klasa IV–VI

FINALIŚCI

Sebastian Szubert, Słupsk – 23

grupa II – szkoła podstawowa, kl. VII–VIII

POZOSTALI LAUREACI

Jonatan Froehlich, Słupsk – 31,5

uczniami. Wyniki konkursu zostały ogłoszone na stronie www.zwia-stun.pl. Jonatan został laureatem a Sebastian finalistą. Gratulujemy!

Synod DPW w Lesznie

Wiosenna sesja Synodu Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej miała miejsce w tym roku w dniach 15-16 marca w Lesznie. Pierwsza część synodu odbyła się w piątek wieczorem i poświęcona była tematowi roku 2024 -

Nadziei. W wieczornej medytacji teologicznej poprowadził uczestników bp Marcin Hintz, o nadziei mówiła i angażowała uczestników do aktywności kurator Diecezji Izabela Głównka-Sokołowska. Wieczorne rozważanie wygłosił ks. radca Janusz Staszczak. Drugi dzień Synodu rozpoczęło nabożeństwo spowiednio-komunijne, po którym odbyły się obrady. W Syno-

dzie udział wzięli delegaci ze słupskiej Parafii Anna Szubert, Jan Wild i ks. Wojciech Froehlich.

Sprzątanie przy kościele

W sobotę (23.03) przed Niedzielą Palmową kilka osób z Parafii zebrało się przy kościele w celu uporządkowania terenu przykościelnego po zimie. Wygrabiono liście i zebrano śmieci wrzucane na teren przykościelny przez przechodniów. Wszystkim sprzątającym bardzo dziękujemy!

Marsz ku pojednaniu

23 marca odbył się Ekumeniczny Marsz ku pojednaniu organizowany przez Fundację Sub Ventum oraz parafię rzym-kat. Jana Kantego. Od trzech lat marsz ma charakter ekumeniczny. Podczas przejścia na Górkę Narciarza uczestnicy zatrzymują się na 12 stacjach, gdzie odczytywane są krótkie uniwersalne refleksje inspirowane stacjami drogi krzyżowej a osadzone w życiu współczesnego człowieka. W Marszu udział wzięli ks.

Wojciech Filimon (kat) i ks. Wojciech Froehlich (ew). Po Marszu na uczestników czekał ciepły posiłek. Każdy uczestnik wydarzenia otrzymał pamiątkowy medal.

80. urodziny

Swoje okrągłe urodziny obchodziła w marcu nasza parafianka i wieloletnia członkini Rady Parafialnej - Marta Biel. Jubilatce życzymy Bożego błogosławieństwa na dalsze lata życia!

KALENDARZ I WYKAZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny (sty.): 165,00 zł
2. na Fundusz Stypendialny (luty): 337,00 zł
3. na Diakonię Polską (1. n. pas.): 298,00 zł
4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa: 0,00 zł
5. Skarbonka Diakonijna: 0,00 zł
6. ofiara żniwna na Domy Opieki: 0,00 zł
7. Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny: 0,00 zł
8. ofiara na diasporę: 0,00 zł

PRZEKAŻ

1,5%

**TO TWÓJ
DAR
SERCA**

Diakonia
Polska

JESTEŚMY ORGANIZACJĄ
POŻYTKU PUBLICZNEGO

KRS 0000260697

www.diakonia.org.pl

Cel szczegółowy: Diakonia Słupsk

**PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIAL-
NEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY**

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł
12 000,00 zł	120,00 zł	1440,00 zł
15000,00 zł	150,00 zł	1800,00 zł

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został confirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW NA KWIECIEŃ/MAJ 2024				
DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA
07.04 Quasimodogeniti		10.30 		Nabożeństwa w j. niemieckim odbywają się w kościele w Słupsku wg. planu
14.04 Misericordias Domini		10.30 	8.30	
21.04 Jubilate		10.30 		
28.04 Cantate		10.30 	8.30	
05.05 Rogate		10.30 		
09.05 Wniebowstąpienie		17.00		
12.05 Exaudi/Diec. Zjazd Chórów		10.30 		
19.05 Zesłanie Ducha Św.		10.30 		
26.05 Święto Trójcy Św.		10.30 	8.30	
02.06 KONFIRMACJA		10.30 		

ZAPLANOWANE WYDARZENIA			
DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
06.04	10.00	sprzątanie ogrodu i mycie okien	SCDiD
11.04	17.00	Rada Parafialna	SCDiD
13.04	15.00	Upamiętnienie zatopienia statków Gustloff, Steuben, Goya w Gdyni	Gdynia
19.04	17.00	Spotkanie kobiet	SCDiD
26.04	17.30	Koncert operowy Musica Sacra	kościół